

mi quadringentesimi sexagesimi sexti, Pontificatus nostri Anno secundo, (publicata fuit) eidem Christi fidelibus plenius innotescat, nullusque illius ignorantiam prætere valeat in futurum: præsentibus inferi fecimus, ut ad majorem omnium perveniat notionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, ordinationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ MCCCCLXVIII. quinto Nonas Mart. Pontificatus nostri Anno 5.

C A P. IV.

Bulla confirmationis anni Jubilæi, publicata apud sanctum Petrum in die Nativitatis Domini, in qua continetur, quod annus Jubilæus est ad brevius tempus reductus, quam olim esset: quoniam vigesimo quinto quoque anno cunctis fidelibus basilicas urbis Romane hic expressas visitantibus, illius indulgentiæ concederetur. Et illo durante, aliæ indulgentiæ ubique cessant.

Sixtus IV. [an. 1473.]

Quemadmodum a operosi, vigilique pastoris solertia Oves suæ custodiæ deputatas curat a ferarum præservare incursum, & ad statum prosperum foetu multiplicato perducere: ita quoque & nos (quibus dispositione superna universi gregis Domini sollicitudo commissa est) & supremis desideramus affectibus, & studiis nitimur indefessis, cunctos Christi fideles, quos a justitiæ semita hostis humani generis diabolica fraude avertit, deposita peccatorum sarcina, suo reconciliare auctori: ut æternæ felicitatis præmiis nostri redemptoris inextimabili charitate media potiuntur, fiatque nostræ operationis ministerio, utilitate publica suadente, etiam per gratiarum susceptionem, quod eorum saluti conveniat, atque nostræ, & prædecessorum nostrorum ordinationes salubres debitibus effectibus mancipentur. Olim siquidem felicis recordationis Paulus Papa secundus, prædecessor noster, rationabilibus causis tunc expressis inductus, de venerabilium Fratrum nostrorum, tunc suorum (de quorum numero tunc eram) consilio, annum Jubilæum ad brevius tempus provida moderatione reducens, illum ad annum vigesimum quintum Apostolica auctoritate restrinxit, ac voluit, statuit, & decrevit ex causis prædictis, quod singulis viginti quinque annis Jubilæus annus prædictus celebrari deberet: quodque anno Domini MCCCCLXXIV. proximo futuro, videlicet a vigilia Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, idem annus Jubilæus inciperet, & ut sequitur, finiretur: ac universi & singuli utriusque sexus fideles, qui beatorum Apostolorum Petri & Pauli basilicas, Lateranensem quoque & sanctæ Mariæ majoris almæ urbis Ecclesias statutis diebus devote visitarent, omnes & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones consequerentur, quas idem Pontifex sui prædecessores anno Jubilæo hujusmodi basilicas, & Ecclesias prædictas visitantibus devote concefferant, per quasdam primo, & deinde nos, qui (dicto prædecessore, sicut Domino placuit, sublato de medio) fuimus divina disponente clementia ad apicem summi Apostolatus assumpti, & per alias nostras literas, ejusdem Pauli prædecessoris ordinationem, voluntatem, & statutum, ac omnia & singula in eisdem suis literis contenta, de fratrum eorundem consilio approbantes: similiter statuimus & ordinamus, quod annus Jubilæus prædictus, cum eisdem indulgentiis, & remissionibus plenariis peccatorum, anno proximo futuro a vigilia Nativitatis ejusdem incipere, & ut sequitur, continuari deberet:

^a Vide extravaganter Gregorii XIII. incip. Dominus ac redemptor, qua indicitur sanctus Jubilæus pro anno 1575.

prout in singulis literis prædictis (quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis) plenius continetur. Verum, quia postmodum tam nos, quam idem Paulus Prædecessor noster, dum in humanis ageret, animarum saluti fidelium intenti, multorum Principum & aliorum Christi fidelium, ac devotarum personarum pulsati precibus, diversas indulgentias & peccatorum remissiones plenarias nonnullis Ecclesiis, monasteriis, & piis locis duximus concedendas: propter quas populorum forsitan concursus ad basilicas & Ecclesias antedictas retardari, aut ipsius anni Jubilæi celebritas minui, vel intermitti posset, cum animarum non modico detrimento: nos, qui universorum credentium profectibus, & saluti prospicere ex debito ministerii pastoralis adstringimur (ne propter aliarum indulgentiarum hæcenus a nobis, seu eodem Paulo, vel aliis prædecessoribus nostris concessarum, hujusmodi effusionem, hoc sanctum opus, ac remissionis & gratiæ annus Jubilæus intermittatur, aut fideles ipsi a tanto munere reddantur expertes) remediis opportunis providere volentes, omnes & singulas plenarias, etiam ad instar Jubilæi, ac etiam commutandi vota, aut super eis & male ablati incertis, aut per usurariam pravitate, vel alium illicitum modum extortis, dispensandi & componendi, aut illa sub certis modo & forma remittendi, & deputandi confessores, cum potestate absolvendi, etiam in casibus sedis Apostolicæ reservatis, facultates, concessionem, & indulgentiam a nobis & eadem sede, vel illius auctoritate quibuscunque Ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, & piis locis, universitatibus, fraternitatibus quibuslibet, tam in perpetuum, quam ad certum tempus, in vita, seu in mortis articulo, quovis modo, aut quavis causa, quomodolibet concessas & concessas, & in posterum forsitan concedendas, vel concedenda, auctoritate Apostolica tenore præsentium de Apostolicæ potestatis plenitudine, usque ad nostrum, & ejusdem sedis beneplacitum suspendimus, illasque durante beneplacito nostro & sedis prædictæ suspensas esse volumus, nec interim alicui suffragari: indulgentiis tamen basilicarum & Ecclesiarum dictæ urbis in suo plenario robore durantibus. Districtius inhibentes, alias indulgentias (præter istas duntaxat) in locis publicis vel privatis prædicari aut nuntiari, earumque prætextu a quæstoribus a aliquid exigi quoquo modo. Quinimo quæstiones & prædicatores quoscunque per locorum ordinarios a prædicationibus, & quæstibus hujusmodi faciendis, volumus & mandamus præsentium auctoritate arceri, sub censuris & poenis Ecclesiasticis, de quibus visum fuerit opportunum. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum suspensionis, inhibitionis, mandati & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Tybure anno incarnationis Dominicæ MCCCCLXXIII. 4. Calend. Septemb. Pont. nost. Anno 3.

C A P. V.

Sixtus tempore suo multis multis concesserat indulgentias & quas certis ex causis hic revocat.

Idem Sixtus IV. [an. 1478.]

Et si Domini gregis saluti semper intenti, singulis cum humilitate poscentibus ea benigne concedere studeamus, per quæ (peccatorum mole deposita) salus ipsa succedat, & hostis humani generis servitute ereptas animas lucrifaciamus Altissimo, qui nobis eas sua bonitate commisit: id tamen propensiori studio præcavendum

^a Prædicatores quæstuarios omnino abolevit. Conc. Trid. Sess. 22. de reform. c. 2. §. ult. & Sess. 22. de reform. c. 9.

dum esse censemus, ne cuiusvis indulgentiæ, remissionis, vel facultatis obrentu, Christi fideles procliviores ad illicita in posterum committenda reddantur, aut facilitas veniæ eis peccandi tribuat incentivum. Cum itaque (sicut multorum fide dignorum testimonio accepimus) ob multitudinem facultatum per nos, vel auctoritate nostra concessarum, tam verbo, quam in scriptis, confectis exinde literis vel non, Prælati & personis Ecclesiasticis, etiam religiosi, & secularibus utriusque sexus, Capitulis, Collegiis, Conventibus, hospitalibus, confratris, & universitatibus, tam in genere, quam in specie, sub electione, vel deputatione confessorum, qui eligentes eosdem, vel pro indulgentiis per nos concessis consequendis, ad Ecclesias & alia pia loca confluentes, seu ad aliqua pia opera manus porrigentes adiutrices, earundemque confratrum confratres & sorores, ac in hospitalibus prædictis decedentes, seu deservientes, aut eis pie aliquid relinquentes, vel aliqua alia meritorum ministeria exhibentes, & in ordinibus profitescentes, eorum confessione diligenter audita, in singulis etiam sedi Apostolicæ reservatis casibus semel in vita, & in aliis toties quoties, ac in morte plenarie, vel alias etiam ad effectum consequendi quascunque indulgentias plenarias, vel non plenarias, abolere, & pœnitentiam salutarem eis injungere, emissa quoque vota per illos quæcunque in alia pietatis opera commutare libere, & licite valeant: fideles præfati ad peccandum, & ad alia illicita committendum, nonnunquam procliviores existant, in non parvum periculum salutis animarum suarum: Nos qui Deo propitio ejusdem gregis Domini (meritis licet insufficientibus) causam gerimus, & illum spiritualis thesauri elargitione cupimus ipsi Deo reddere acceptabilem: ne exinde clavium auctoritas deducatur in contemptum, ipsique ad peccandum procliviores (ut diximus) liberius prolabantur: ex præmissis & aliis rationalibus causis animum nostrum moventibus, motu proprio (non ad alicujus nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera voluntate, & deliberatione) auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus, quod de cætero prætextu facultatum hujusmodi concessarum a nobis, vel auctoritate nostra, & quas concedi quomodolibet continget in posterum, verbo, literis, aut quavis alia scriptura, etiam cum clausula, quod sola signatura sufficiat, etiam in favorem fidei & cruciatæ, nullus confessorum eorundem quempiam, cuiusvis status, gradus, ordinis, vel conditionis existat, & quacunque Ecclesiastica, etiam Episcopali, vel majori, aut mundana, etiam regali, & majori dignitate præfulgeat, qui offensæ Ecclesiasticæ libertatis, violationis interdicti ab eadem sede impositi, seu hæresis, postquam fuerit de ea sententialiter condemnati, delati, seu publice diffamati: conspirationis in personam aut statum Roman. Pontific. seu cuiusvis offensæ, inobedienciæ, aut rebellionis ejusdem Pont. vel dictæ sedis, mutilationis membrorum, vel occasionis cuiuscunque in sacris ordinibus constituti: offensæ personalis in Episcopum seu alium Prælatum: invasionis, deprædationis, occupationis, aut devastationis terrarum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectarum: ac etiam invasionis Romipetarum, seu quorumcunque aliorum ad Romanam curiam venientium: prohibitionis devolutionum causarum ad dictam curiam: delationis armorum & aliorum prohibitorum ad partes infidelium: impositionis novorum onerum, realium vel personalium, Ecclesiis vel Ecclesiasticis personis: simoniæ super ordinibus vel beneficiis consequendis in dicta curia vel extra eam contractæ, criminum quomodolibet reus foret: et generaliter in casibus contentis in literis, quæ consueverunt in die Cœnæ Domini publicari, prætextu hujusmodi facultatum absolvere, & per eos emissa peregrinationis ultramarinæ, & visi-

tationis liminum Apostolorum Petri & Pauli: in Compositella: & castitatis ac religionis vota: nisi ex speciali licentia, & certa scientia nostra, de qua demum constare censeatur, cum in signatura nostra desuper manu nostra scriptum, aut in literis nostris expressum fuerit, nos ex certa scientia & de speciali gratia id concedere cum derogatione præsentis constitutionis, illius de verbo id verbum inserto tenore: non autem per clausulas ad importantes: vel in articulo mortis constitutum, & tunc in casibus (in quibus satisfactio fuerit impendenda) facta satisfactione, vel idonea præstita cautione, commutare præsentem constitutionem quencquam absolvere, aut excepta vota prædicta commutare attentaverint, absolutio & commutatio hujusmodi nullius sit roboris vel momenti. Et contrafacientes eo ipso excommunicationis sententiam incurrant, a qua (nisi in mortis articulo a constituto) ab alio, quam a Romano Pontifice absolvi non possint: non obstantibus literis & constitutionibus hujusmodi, ac constitutionibus, & ordinationibus, &c. Et ne aliquis de præsentibus ignorantiam valeat allegare, mandamus eas in Cancellaria Apostolica, & audientia literarum contradictarum legi & publicari, ac inter extravagantes alias Apostolicas constitutiones in quaterno dictæ cancellariæ describi, &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum suspensionis, inhibitionis, mandati & voluntatis, &c. Dat. Spiræ, An. Domini MCCCCLXXVIII.

TITULUS X.

DE SENTENTIA EXCOMMUNICATIONIS.

C A P. I.

Excommunicati sunt, qui pactis aut promissionibus justitiam vel gratiam a sede Apostolica obtinent, & qui tales non revelant: nec illis absolutio facile conceditur.

Bonifacius VIII. [an. 1300. Romæ.]

Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei omnipotentis, Patris & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & nostra, omnes Clericos, Religiosos, & Laicos utriusque sexus, sive sint familiares curiæ, sive alii undecunque, qui aliquid pactum fecerint, seu aliquid parvum, vel magnum promiserint, vel promissionem receperint, aut ex pacto sive promissione occulta, vel manifesta, facta sub generalibus, & plenarie non expressis, sive sit sub specialibus, & expressis aperte verbis, quicquam dederint aut receperint, magnum vel parvum, vel promissionem de quacunque re aut utilitate propter hoc consequenda fecerint, vel receperint, pro aliqua justitia sive gratia pro se aut pro alio in causis, vel judiciis, seu alias per literas Apostolicas, & quibuscunque modis apud Sedem Apostolicam obtinenda. Et hanc sententiam ad promittentes & acceptantes, dantes & recipientes duximus extendendam. Illos quoque, qui aliquem sciverint culpabilem in prædictis, & nobis intra dierum trium spatium non retulerint, vel alicui, per quem ad nos verbum fideliter perferatur, simili decernimus sententiæ subjacere. Decernimus etiam, ut nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam pro prædictis, vel aliquo prædictorum (absque speciali mandato) nostræ absolutiois beneficium valeat obtinere: nisi forsitan ad nos habere accessum non possit, in mortis articulo constitutus. Nec etiam ad absolutiois gratiam admittatur, nisi prius quantum dedit, vel recepit, integraliter

E e e

paupe-

^a Vide Concil. Trid. Sess. 14. de casuum reservatione, c. 7.
^b Vide Conc. Trid. Sess. 14. c. 7. de casuum reservatione.

Pauperibus largiatur. Justitiam vero sine gratiam sic ob-
tentam nullius profus esse momenti volumus, omnique
statuimus carere effectu, & robore firmitatis. Sed & scien-
ter utentes ipsi, simili sententiæ excommunicationis ad-
stringimus: & reservantes nobis absolutionem eorum cum
præmissis omnibus ad poenas similes obligamus.

CAP. II.

*Premiſſis damnis ex interdicto provenientiſtatuit, quod
propter dominum debita non solventem ejus terra vel civitas
ſine ſpeciali Pape licentiâ non interdicitur.*

Idem Bonif. VIII. (an. 1300.)

Provide attendentes, quod ut frequentius, quamvis
non sine causa, sine culpa tamen multorum, interdi-
cti sententiæ proferuntur, quodque sunt nonnulli Judices
nimis prompti ad proferendas easdem, etiam in negotiis,
sive causis, quæ interdum plus ex cupiditatis, quam
charitatis radice perspicuis iudiciis procedere arguuntur:
quodque interdicti tempore divina organa suspenduntur,
& laudes, nec Ecclesiastica sacramenta ministrantur, ut
solerent: tolluntur mortuis seu minuuntur suffragia, præ-
sertim per oblationem frequentem hostiæ salutis: adole-
scentes, & parvuli participantes rarius sacramenta, minus
inflammantur, & solidantur in fide: fidelium tepescit
devotio, hæreses pullulant, & multiplicantur pericula
animarum. Præsentis constitutionis providemus edicto, ut
nulla Provincia, civitas, castrum, villa, locus, territorium,
vel districtus, auctoritate ordinaria, vel delegata
supponatur Ecclesiastico interdicto pro pecuniario debito,
vel pro cuiusvis monetæ, vel pecuniæ quantitate, qua-
cunque occasione vel causa, seu quovis quæſito colore:
pro eo maxime, quod ipsorum domini, rectores seu offi-
ciales, quocunque nomine censeantur, aut incolæ seu
habitatores, aut singulares personæ ipsorum, statutis vel
statuendis, ordinatis vel ordinandis, terminis hujusmodi
debitum seu quantitatem non solverunt hætenus, aut in
antea non perolverunt. Nos enim exnunc decernimus
irritum, & inane, si secus hætenus extitit attentatum,
vel contigerit attentari, illudque revocamus omnino:
non obstantibus quibuscunque contractibus, obligationi-
bus, pactis, conventionibus, compositionibus, submissio-
nibus, fidejussionibus, consensibus, processibus, & senten-
tiis super hoc habitis, vel habendis, juramentorum, poe-
narum spiritualium, & temporalium, seu multarum ap-
positione, vel quacunque alia firmitate vallatis. Nisi talis
suppositio interdicti hætenus foret facta, vel in antea fieret
de Apostolicæ sedis speciali licentiâ, & expressa per ipsius
sedis patentes literas apparente.

CAP. III.

*Andronicum Palæologum, se Imperatorum Græcorum no-
minantem, & hæresis ipsorum fautorem, excommunicatum
denunciat: omnesque cum eo sic manente societatem contra-
hentes ipso facto dicit excommunicatos, & eorum terras Ec-
clesiastico supponendas interdicto. Sumque privandi bonis,
quæ ab Ecclesia tenent: & talis societas seu confœderatio nulla
est. Facit cap. ad Apostolicæ de sentent. & re jud. lib. 6.
Clemens V. (an. 1307. in Gallia.)*

Ad certitudinem præsentium, & memoriam futurorum
Andronicum Palæologum, qui Græcorum Imperato-

rem se nominat, tanquam eorundem Græcorum antiquo-
rum & Schismaticorum, & in antiquato schismate consti-
tutorum, & per hoc hæreticorum, & hæresis ipsorum ac
schismatis antiqui fautorem, de fratrum nostrorum con-
silio denunciavimus excommunicationis sententiam latam
a canone incurrisse, ac ipſus fore sententiæ vinculo inno-
datum. Cæterum universis & singulis Regibus, Principi-
bus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, &
cæteris omnibus cujuscunque præminentia, conditionis,
status, necnon universitatis civitatum, castrorum, & alio-
rum locorum districtus inhihemus, ne cum eodem An-
dronico Palæologo in hujusmodi excommunicatione ma-
nente, societatem vel confœderationem aliquam contra-
here sub quovis ingenio, vel machinatione præsumant:
vel ei alias in his, quibus excommunicatus est denun-
ciatus a nobis, præstare consilium, auxilium vel favorem
publicum vel occultum. Et si secus præsumptum fuerit,
omnes singulares personas contrarium præsumentes [non
obstante qualibet indulgentia sub quacunque forma ver-
borum, vel expressione ipsis ab Apostolica sede concessa,
vel in posterum concedenda, quam quoad hoc viribus
volumus omnino carere] sententiam excommunicationis,
quam exnunc in ipsos ferimus, incurrere volumus ipſo
facto: terras ipsorum, & universitates prædictas, quæ
secus attentare præsumperint, prout expedire videbimus,
Ecclesiastico curabimus subijcere interdicto. Ad priva-
tionem omnium honorum, quæ a quibuslibet tenent Ec-
clesiis, & ad poenas alias spirituales, & temporales, prout
utile putabimus, processuri. Et nihilominus societatem
& confœderationem ipsas [etiam si poenarum, & juramenti
additione vel quacunque fuerint alia firmitate vallatæ]
decernimus irritas, & inanes. Datum Pictavis III. No-
nas Junii, Anno 2.

CAP. IV.

*Excommunicati sunt, qui literas a Papa ante suam coro-
nationem concessas impugnant.*

Idem. b (an. 1307. in Gallia.)

Quia e nonnulli (prout accepimus) contra doctrinam
Apostoli suæ prudentiæ, quin potius imprudentiæ,
innitentes, ac disceptare super his, de quibus eis non
expedit, satagentes, asserere non verentur, quod summus
Pontifex ante suæ coronationis insignia se non debet in-
tromittere de provisionibus, reservationibus, dispensatio-
nibus, & aliis gratiis faciendis, nec se in literis Episco-
pum simpliciter, sed electum Episcopum scribere: nec
etiam uti bulla, in qua nomen exprimat ipsius. Nos
taliu temeritates compescere cupientes, singulos, qui
occasione hujusmodi aliquas literas nostras super negotiis
quibuscunque concessas d, quæ a nobis ante coronationis
nostræ insignia emanarunt, ausi fuerint impugnan, ex-
communicationis sententia innodamus. Datum apud Pese-
cum Burdegalensis diocesis, Pont. nost. Anno 2.

a *Al. antiquatorum.* b *Joannes de Sylva in tract. de be-
nef. part. 1. q. 2. dum meminit hujus extravagantis, com-
tribuit Clem. 6. c. Prov. cap. 3. c. ne innitatis. extr. de
const. d. Al. concessas.*

EXTRAVAGANTIUM COMMUNIIUM FINIS.

LOCI

LOCI COMMUNES
RERUM, ET VERBORUM MEMORABILIUM,
EX UNIVERSO JURIS CANONICI CORPORE COLLECTI,
ORDINE ALPHABETICO
PER GENERA CAUSARUM ELEGANTI METHODO DIGESTI:
PRIORIBUS OMNIBUS ANTEHAC EDITIS LOCUPLETIORES.

A.
AARON; Summum Pontificem repræsentat, *dist. 21. c. 1.*

Aaronis exemplum proponitur Episcopis & Clericis, ad
se invicem honorandum, *95. dist. c. Esto.*

Aaronis virga devorat virgas magorum, *26. q. 5. c. nec
mirum, ante med.*

QUI ABBAS ORDINARI, VEL ELIGI POSSIT?
ABBAS alterius monasterii Monachus non est ordinan-
dus, nisi in monasterio vacante idoneus non existat, vel
consuetudo loci in contrarium extet, *de relig. domib. c.
ne nimia.*

Clerici in Abbates non ordinantur, *10. q. 2. c. 1. in
causa. Denique qualis Abbas ordinari debet, traditur,
18. q. 2. c. Abbates in fin.*

Abbas quis esse potest in necessitate, licet non possit esse
Presbyter, *c. tuam, de etar. & qual.*

Abbas esse non potest non professus, *c. cum in magiste-
rium, de elect.*

In Abbatem eligi potest eremita, *c. cum monasterium,
de elect.*

Abbas fieri potest quis de apostasia rediens, *c. intellexi-
mus, de etar. & qual.*

A QUIBUS ELIGI, VEL CONFIRMARI DEBEAT.
A Conventu est eligendus, non ab aliis, *18. qu. 2. c. ab-
bas. c. abbatem. c. quam sit. q. defuncto. vers. quem sibi propria.
c. abbas. vers. tamen eligant. item 16. q. 7. c. ult. Contradicit
d. q. 2. c. 1. Cui objectioni respondet Gratianus, d. c. abbas.
q. ecce. Sed & alii quam Monachi Abbatem eligere possunt,
si Monachi sint indomitæ cervicis, & effrænata superbiæ,
d. q. ecce. & d. q. 2. c. nullam. Vel religiosi foeminis Abbas
sit præficiendus, d. q. 2. c. qui religiosus.*

Abbatem potest capitulum confirmare, *c. cum dilectus,
de consuetud.*

DE POTESTATE, AUCTORITATE, ET OFFICIO
ABBATUM.

Abbas admittere non debet alienum Monachum, *18. q. 2.
c. Abbates. q. Monachi, vers. vel qui Monachum. item 19. q. 3.
c. statuiimus. vers. discedentem vero, 20. q. 4. c. ult. in pr.*

Ut Abbates quolibet anno conveniant, *c. abbates, in princ.
vers. qui semel in anno, 18. q. 2.*

Abbas diversas cellulas, diversave monasteria ne ha-
beat, *20. q. 4. c. ult. q. abbari.*

Locum suum deserere potest cum licentiâ Episcopi, *can. 8.
18. qu. 2.*

Cum fratribus in conventu manere debet, atque in offi-
cio suo sollicitus esse, *cap. cum ad. 6. q. Abbas vero. de sta-
tu Monach.*

Abbatibus a Monachis obedientia debetur, *18. q. 2. c. Abba-
tes. q. Monach. & c. cum ad. 6. q. Abbas vero. de statu Monach.*

In potestate Episcopi est, *18. qu. 2. c. Abbates. in princ. c.
monasteria. c. Abbatibus.*

Ne Monachos vagari permittat, *18. quæst. 2. c. Abbates.
q. Monachi, vers. aut per loca aliqua.*

Abbas absolvere potest Monachum ab excommunica-
tione in seculo contracta, nisi mutilatio membri, vel ef-
fusio sanguinis sit secuta, vel in Episcopum aut Abbatem
manus injecerit violentas, *c. cum illorum, de sentent. excom-
munic.*

Cum talibus possunt etiam dispensare Abbates in sus-
ceptis ordinibus in excommunicatione, si memoriam facti
non habeant, vel peritiam juris: nisi factum sit grave,
& notabile, *ibidem.*

Abbas potest excommunicare Monachos suos, vel Ca-
nonicos. Idem potest Prior, *cap. cum in Ecclesiis, de ma-
jor. & obed.*

Abbas non benedictus ab Episcopo, super hoc a tertio
requisitus, potest exerceat ea, quæ sunt officii sui, Episco-
po irrequisito: ita tamen, quod sit primo confirmatus.
cap. statuiimus, de suppl. neglig. Prælat.

Abbatibus Cisterciens. obedientiam faciunt Episcopo suo.
secundum formam, que habetur, c. ne Dei Ecclesiam, de Simon.

DE REMOTIONE ABBATIS.

Causæ, ex quibus Abbas est removendus, notantur *18.
q. 2. c. si quis abbas. & si infamatus, vel convictus sit ap-
pellatione remota, nolit sponte cedere, compellatur, de
appellat. cap. quia nos. & non a Monachis, sed ab Episcopo
& vicinis Abbatibus est loco removendus, dist. c. si quis ab-
bas. vers. ab Episcopo, in cuius territorio. & d. c. nullam.*

DE PÆNIS ABBATUM.

De puniendis seu corrigendis Abbatibus, *c. ult. q. si ve-
ro abbas, eod. tit.*

ABBATISSA Moniales benedicere, confessiones audire,
& publice prædicare non potest, *cap. nova quedam, 10.
de penitentis.*

Abbatissa potest etiam suspendere Clericos delinquentes
ab officio, licet non possit excommunicare, *de major. &
obediens. c. dilecta, & de electione Abbatissæ, vide c. in-
demnitatib. 34. de electione in 6.*

Abbatissa nec prædicare, nec confessiones audire potest,
cap. nova, de poen. & remiss.

DE ABIGEIS accusatio cum inscriptione, & sine ea pro-
poni potest, *4. quæst. 4. c. nullus. q. abacti, l. unic. C. de
abigeis.*

ABLATA violenter restituantur ante litem contestatam,
can. 3. q. 2.

ABOLITIO poenam remittit, sed infamiam non tollit,
can. 8. 2. q. 3.

ABORTUS causam dans, si conceptum erat vivifica-
tum, & animal rationale, homicida est, *cap. 20. de homic.
volunt.*

ABSENS accusare, vel accusari per alium non potest,
*can. 18. 3. qu. 9. neque judicari, can. 13. & 14. 3. quæst. 9. nisi
contumax fuerit, can. 1. 3. qu. 8.*

Appellare potest ex quo scit, si indefensus fuit, *can. 29.
q. si adversus, 2. qu. 6.*

Fructus Beneficiorum percipit, si studiorum causa absit,
cap. 21. de præbend.